

## Trở tài độc tấu trước cổng

Thanh Tịnh có tài một mình bắt chước ba bốn giọng khi ông biểu diễn độc tấu. Anh em hỏi vì sao ông có cái tài đó ông kể:

- Hồi còn trẻ ở Huế, tôi hay đi hát cô đầu. Đi hát cô đầu nhưng giấu vợ, nói dối là đi thư viện hoặc đi nghe diễn thuyết. Thấy bà vợ chưa tin hẳn, tôi bèn nghĩ ra một cái mẹo. Biết vợ tôi rất tin ông anh ruột của mình, tôi bèn rủ ông anh đi nghe diễn thuyết với tôi. Về đến trước nhà tôi bày ra một vấn đề để hai anh em tranh cãi. Bà vợ ra thấy hai anh em đang tranh luận bèn khuyên cả hai về nghỉ.

Sau hôm ấy, tôi hoàn toàn đi một mình, tất nhiên là đi hát cô đầu. Thỉnh thoảng về đến trước cổng lại dừng lại, giả vờ như đang tranh luận với ông anh. Tôi bắt chước tiếng ông anh vợ đến mức nhà tôi tin sái cổ.

Ba tháng... bốn tháng trót lọt. Một đêm quăng 11 giờ tôi vừa về đang hăng hái độc tấu trước cổng thì bà vợ tôi chạy ra nắm áo kéo vào:

- Thôi vô đi, sương lạnh, anh ấy đến từ bảy rưỡi tối đang chờ anh trong nhà kia kìa.

Theo *Phê bình, bình luận văn học* (NXB Văn nghệ TP HCM)